

774 г., при което и двѣте страни са обмѣнили съ писмени договори и грамати. (Theoph. Ed. Bon. 691 и 775).

До колко е била значителна търговската конкуренция на бѣлгарските търговци съ грѣцките въ самата Византия, показватъ събитията отъ втората половина на IX вѣкъ. Въ царуването на Лѣва VI Философа, чрѣзъ една интрига на грѣцките търговци, които подкупили когото трѣбало, стоваряването на бѣлгарските стоки въ 888 г. е било пренесено изъ Цариградъ въ Солунъ. Ако тоя градъ и да е билъ втори търговски градъ въ империята послѣ столицата, по положението на бѣлгарската търговия са измѣнило значително и станало по-лошаво: бѣлгарските кораби съ били длъжни да обикалятъ сичкиятъ Тракийски полуостровъ и да преминуватъ по край Цариградъ, за да достигнатъ до Солунъ. Въ това също време митото за тѣхните стоки е било увеличено. Знамѣнитиятъ бѣлгарски царъ Симеонъ приналъ горѣщо до сърцето си оплакванията на своите търговци и отъ тука произлѣзла неговата жестока война съ грѣците. Въ тоя случай ние пакъ намираме поразителна аналогия съ русите, които съ воевале съ грѣците за нарушението търговските договори и за притѣснението на тѣхните търговци. Самата руска търговия съ Константинополъ, както са види, е вжрвѣла по единъ пѣтъ съ бѣлгарската търговия и въ много отношения е слѣдовала по дирѣ нея. Замѣчателенъ е така също и общиятъ мореходенъ начинъ у русите и у бѣлгарите. Както едните, така и другите не достигнале